

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	50 Lei
Pe jumătate de an	25 "
Pe un pătrar de an	12 1/2 "
Un număr	1 Leu.
Pentru străinătate pe un an	80 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:	
Pentru publicațiuni oficiale, concurse edite etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei	

Să fim creștini.

Suntem creștini?

Cum să nu fim? Doar ne-am botezat odată și ne cuminecăm de atâtea ori. Ne ducem de câteva ori pe an la biserică. Dăm milostenie la câte un sărac,... ca să scăpăm de ei.

Eu zic, că cei mai mulți sunt creștini numai cu numele. Foarte puțini sunt creștini cu adevărat.

Dacă locuitorii și mai ales intelectualii țărilor creștine, cari au început crâncenul război mondial, ar fi fost creștini din convingere, n'ar fi început războiul. Și dacă numai Germania ar fi fost păgână, oare celelalte popoare dacă ar fi fost cu adevărat creștine, n'ar fi putut-o împedea în pofta ei lacomă de cucerire?

Nu suntem creștini adevărați. Să-și pună fiecare mâna pe inimă și să se întrebe ori de trăește el după preceptele lui Hristos și ale Apostolilor? Ori de împlinește el barem a zecea parte din poruncile mântuitoare?!

Dacă am fi creștini adevărați, n'am întronă minciuna, prefăcătoria, fariseismul, pe scaunul de cinste, numindu-le istețime, abilitate, diplomație. N'am cruța pe trădătorii neamului, ci i-am legă de stâlpul infamiei, dându-le iertarea numai după o căință sinceră și îndelungată. N'am înjură, n'am înșelă, n'am fură, n'am râvni la bunul altuia etc.

Dacă am fi creștini, nu s'ar face de atâtea ori dreptate cu două măsuri, nu s'ar luă milă, nu s'ar face nedreptăți nici la judecătorii, nici în școale, n'ar fi unii favorizați ...de soarte, alții năpăstuiți, nu s'ar întâmplă omoruri, jafuri, banditisme și alte crime abjecte.

Intr'o lume creștină n'ar domni lăcomia, materialismul, pofta de plăceri, luxul exorbitant, trândăvia, lenea, alcoolismul, și alte stupefiante,

n'ar fi disprețuită munca, simplitatea, abstenența, castitatea, sinceritatea.

Oare așa erau creștinii cei dintâi? Nu trăiau ei ca frații? Nu se ajutau reciproc? Erau și ei „Homo homini lupus“, ca în zilele noastre?

Creștinismul de acum se mărginește de cele mai multe ori la niște forme goale. Nu mai e convingere religioasă.

Dacă oamenii ar fi cu adevărat creștini, s'ar gândi nu numai la lumea aceasta, căutând să-și asigure cât mai multe plăceri și desmerdări, să câștige cât mai multe averi fără să cerceteze în mod scrupulos calea și mijloacele, prin cari le câștigă, -- ci s'ar gândi și la lumea cealaltă, asigurându-și nu un trai abundent și fără necazuri în lumea aceasta, ci mulțumire sufletească aici și fericirea pe lumea cealaltă.

Judecând lumea din acest punct de vedere să nu ne mirăm, că au resărit printre noi atâtea secte religioase, cum poate numai pe timpul venirii lui Hristos erau.

De aceea preoțimea în timpul de azi trebuie să se pună pe lucru, căci mai ales acum, după război, au slăbit credința și morala.

Să nu aibă odihnă nici ziua nici noaptea, ci să lucreze neobosit și neîntrerupt pentru aprofundarea credinței creștine adevărate în sufletul credincioșilor, și pentru îndemnarea credincioșilor la fapte cu adevărat nobile și creștinești. Preoții trebuie să fie ca apostolii Domnului Hristos.

Dacă ne gândim bine, cariera preoțească ar trebui să fie cea mai grea, cea mai spinoasă, cea mai obositoare, dar și cea mai ideală și mai frumoasă, fiind cea mai sublimă.

Dacă „doftorul trupurilor“, medicul, are o importanță așa de mare în lume, cu atât mai mult „doftorul sufletelor“, preotul. Numai cât să fie cu adevărat... „doftor“.

Despre Dumnezeu.

„Pe Dumnezeu nu L-a văzut nimenea niciodată“, se vorbește în Evanghelie (Ioan 1,18), dar credința în Dumnezeu se află la toți oamenii. Încă vechiul scriitor grec Plutarh — istoricul, care mult a călătorit și multe a văzut în diferite țări și popoare, a scris: În-cunjurăți dumneavoastră tot pământul; veți vedea în toate multe deosebiri; Dumneavoastră veți vedea sate, unde nu este nici o lege; veți vedea oameni, cari nu știu ce sunt banii; veți întâmpina orașe fără de întărituri, neamuri întregi, neavând adăpost, însă nicăiri nu veți găsi țară sau popor, care nu ș'ar ridica altare și jertfelnice, unde nu s'ar arde jertfe și nu s'ar înălța rugi către cer“.

Pe ce e întemeiată în general credința aceasta a oamenilor în Dumnezeu? Înainte de toate pe directă presimțire, pe simțământul înăscut de religie.

Pe pământ noi vedem numai lumea ce ne încunjură, dar cu inima simțim că este cineva mai sus de lume, că noi nu numai singuri suntem aci pe pământ, că spre noi e pironită privirea Cuiva cu băgare de seama și oamenii peste tot se uită în prejurul lor, caută Ființa cea nevăzută, dar Care se simte.

Învățarea lumii, cunoștința naturei încă mai mult îl încredințează pe om, că odată ce există această lume cu înțelepciune făcută, este și Acela, Care toate le-a zidit.

De obicei se crede, că știința, învățătura naturei și în deobște mintea omenească cea civilizată dărâmă și strică credința. Aceasta-i greșala cea mai mare. Dar după adevăr mintea civilizată nu e vrăjmașă credinței, ea este sprijin credinței și lumină. Îndepărtați dela credință mintea și ea păgubește valoarea cea mai înaltă a ei, devine credință oarbă; ea ar fi astfel nu credință, ci deșertăciune.

Credința în Dumnezeu poate să o tăgăduiască numai învățătura cea superficială, care l-a pierdut pe om încă dela marginea păharului de știință și cu încrederea în sine acest om spune că lui tot îi e lămurit, tot îi e învoit și tot îi e cunoscut. Însă cultura cea adevărată, care-i întemeiată pe știința tainelor pământului și a cerului, pe lămurirea legilor naturei, neapărat îl aduce pe om către Dumnezeu. Învățătura cărții dumnezeiești cea necuprinsă, al cărei nume e univers, obligă pe cei mai mari învățați, ca pe fiecare filă și în fiecare rând al acestei cărți, în mișcarea lumii cerești cât și în viața celei mai mici musculițe, să vadă lămurit scris numele Ziditorului.

Vestitul învățat englez și pătrunzătorul în adâncime Bacon, iscusitul tată al învățătorei, zice că problema învățătorei de acum și a filosofiei, trebuie să stea într'aceea ca omenirea să ajungă până a înțelege desăvârșit pe Ziditorul, și ca mijloace mai bune pentru aceasta, după sf. Scriptură, servește studierea cu iscusință a lumii. Și aceste cuvinte ale lui Bacon cu atât sunt mai lămurite fiecărui cugetător serios, cu cât mintea lui e mai adâncă, cu cât știința lui e mai pe larg.

Luăți de exemplu pe Newton, care a lămurit legile de mișcare a tuturor lumilor din univers. Alți învățați mari n'au cuvinte de ajuns, ca să'l mărească pre el, dar singur acest mare Newton a vorbit pentru sine: „Nu știu ca ce mă arăt eu lumii, însă eu mă închipuiesc ca copilul, care să joacă pe malul mării și adună petricele netede și scoici frumoase, pe când oceanul mare ascunde în adâncimea sa tot adevărul dela ochii lui“. Așa de modest s'a judecat el, marele geniu al minții și științei, dar către Dumnezeire, din contră, el se purtă cu așa bună cuviință, că nici pe stradă fiind nu pronunță numele lui Dumnezeu cu capul acoperit.

Insemnatul matematician și cercetătorul naturei, Ampere, care a înființat știința nouă — dinamo-electrică, în una din scrisorile sale sfătuește pe ori ce tânăr învățat: „Păzește-te cu totul de a te ocupa cu știința cum ai făcut aceasta înainte. Învață-te, urmărește ce e pământesc: aceasta e datoria omului învățătorei, dar la lumea văzută privește numai cu un ochi, celalalt neîntrerupt îndreaptă-l către lumea vecinică. C'o mână urmărește natura, iar cu cealaltă, ca copilul de haina tatălui său, ține-te de marginea veșmântului dumnezeesc“.

Exemplele lui Newton, Kepler, Galileu, Ampere, Liebich, Pasteur și altor feluriți mari luminători ai minții și științei, lămurit adevăresc, că spre nedumnezeire duce numai învățătura de cască-gură, dar știința cea cu așezământ, învățătura cea adevărată duce pe om către Dumnezeu. Iar ca să explici și să arăți ființa Dumnezeirei, inima și mintea omului nu ajunge mai departe. Ele nu pot să înțeleagă taina ființei dumnezeiești. Omului nu e dat să știe Dumnezeirea.

Omul poate ști numai omenirea.

Înainte de nașterea lui Hristos, în Sicilia a fost un împărat cu numele Heron. El avea în curtea sa mulți filosofi-înțelepți, între cari mai cu seamă se deosebia un oarecare Simonid.

Odată Heron l-a poftit la sine și i-a zis:

— Simonide, multe servicii mi-ai făcut tu. Cu ori-și ce nedumeriri către tine eu îndreptându-mă, tu în totdeauna mi-ai dat sfat înțe-

lept și tot mi-ai lămurit. Adună-ți înțelepciunea ta: lămurește-mi mie ce e Dumnezeu.

Grea întrebare îmi pui tu mie, împărate, a zis Simonid. La aceasta îndată n'oi răspunde. Dă-mi o zi-două să mai gândesc.

Bine!

Au trecut două zile: a venit Simonid la împărat, dar înțeleptul filosof, în loc de răspuns, mai cere încă patru zile să mai gândească.

— Grea gândire!—zice Simonid.

— Știu că e grea — răspunde împăratul.

— Pentru aceasta m'am și îndreptat către tine. Du-te, gândește.

Au trecut încă patru zile. Simonid cere din nou amânare.

— Dă-mi voe încă opt zile, împărate.

Împăratul s'a mâhnit.

— Tu glumești, Simonide! Ai cerut două zile, pe urmă patru, acuma opt. Or trece și aceste zile, și tu ai începe a cere șasesprezece, după aceea treizeci și două. Apoi când mi-i da tu răspuns?

— Tu ai găcit împărate, — a zis liniștit Simonid. De ar fi trecut opt zile, eu ceream șasesprezece, după aceea treizeci și două, iară deacolo șesezeci și patru și așa mai departe, tot îndoit și îndoit — fără sfârșit. Răspunsul, mi-se pare, că eu deacum ți-l-am dat.

— Cum l-ai dat?—s'a mirat împăratul. — Tu încă nimic nu mi-ai spus de Dumnezeu, însă ai tot cerut prelungiri.

— Iată că aceasta și este răspunsul meu — a zis Simonid. — Întrebarea ta, împărate, nu-i în putere nici la un filosof, cât de înțelept ar fi. Cu cât mai mult gândești pentru aceasta, cu atât mai puțin înțelegi; trebuiesc zile tot mai multe și mai multe. Această întrebare — e tot una ca muntele. De departe privești și încă se arată prea mare, — însă cu cât te mai apropii, apoi el tot mai mult se ridică și se mărește și tu înaintea lui te simți așa de mic, de jalnic, cu totul de nimic. Iar dacă muntele nu e cu puțință să-l cuprinzi și să-l acoperi cu mâna, apoi cum tu vrei, împărate, cu mintea să cuprinzi pe acela, Care a zidit și muntele și pe om?

Împăratul a înțeles cuvintele lui Simonid, cu evlavie a ridicat ochii către cer și a zis:

— Adevărat, Dumnezeu este nevăzut și necuprins!

Scriitorul bisericesc, fericitul Augustin, spune despre sine un asemenea caz. El a scris multe cărți cu lămurire despre credință și viață și a început cartea despre Dumnezeu. A început lucrarea. Dis de dimineață s'a așezat la masă; a scris titlul: „Despre Dumnezeu“, și s'a pus pe gânduri, cum mai bine ar fi de lă-

murit oamenilor, ce este Dumnezeu. A gândit mult și încordat, dar nu eșia nimic. A ostentit Augustin de așa încordate gânduri. I-s'a înbolnăvit capul. S'a dus pe malul mării să-se mai răcorească.

Merge pe năsip, gândește și vede că un copil, șezând pe mal a săpat o groapă și cu o bucată de hârb ia apă din mare și o toarnă în groapă.

— Ce faci tu aici, drag copil? a întrebat Augustin.

— Eu am făcut o groapă și vreau să torn aicea toată apa din mare, — a zis copilul, continuând lucrul seu.

Augustin a zâmbit și a mai zis:

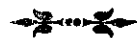
— Ce prostuți sunt copiii! Cum de puțin înțeleg! Iată de pildă, acest copil c'o bucată de hârb gândește să verse toată marea în groapa cea mică.

Gândurile lui Augustin s'au întors la cele dinainte, și el atunci ș'a adus aminte:

Dar eu nu sunt tot așa un copil? Cu a mea slabă minte vreau să cuprind și la alții să arăt toată natura descoperită a ființei dumnezeiești cea fără de moarte. Cel mic nu va încăpea pe cel mare, și pentru el e de ajuns, dacă se va plecă înaintea Celui-Mare, se va da pe sine voinței Lui, se va stăruie să cunoască această voință și în viață să o împlinească.

M-rea Frumoasă 1924, Aprilie 20.

Cules din cartea rusească despre „Dumnezeu“ și despre „Dumnezeiasca dreptate“ a Preotului G. Petrov și tălmăcit în moldovenește de Ierodiaconul Simon în revista „Luminătorul“ din Chișinău.

Sectele religioase din România.*

De un cleric ortodox.

2. SECTA ADVENTIȘTILOR DE ZIUA A ȘAPTEA.

Secta își are numirea dela cuvântul latinesc *adventus*, care însemnează venire sau sosire, fiindcă adventiștii învață că Mântuitorul nostru va veni a doua oară în timpul cel mai scurt. Noi ortodocșii învățăm că nu putem ști anii sau vremile, pe cari Tatăl le-a pus întru a sa stăpânire (Faptele Apost. cap. 1 v. 7). Învățăm că ziua Domnului vine ca un fur (I. Tes. 5, 1—2) deci nu știm când va fi căci nici un tur nu se știe când va veni să fure. Rămâne dar să priveghem neconținut pentruca ziua aceea să nu ne afle nepregătiți.

Dar adventiștii pretind a ști că secolul nostru ar fi cel de pe urmă, că am fi ultima generație. Ideea aceasta se găsește ca un fir roșu

aproape în toate scrierile lor. O broșură specială „*Arătarea glorioasă a lui Hristos*“ a apărut în anul 1913 și în 1919 în care se vorbește numai despre apropiata a doua venire a Domnului. Despre a doua venire a Domnului tratează aproape în fiecare număr și revista lor: „*Semnele Timpului*“. În afară de orice altă rătăcire a lor, cea ta despre venirea a doua apropiată este cea mai importantă. Aceasta e temelia doctrinei adventiștilor. Deaceia se numesc adventiști.

O altă eroare alor este că domnia lui Antihrist o socotesc de 1260 de ani și ar fi avut loc dela anul 538 până la 1798 în domnia papilor din Roma. Noi învățăm că domnia lui Antihrist va dura numai trei ani și jumătate.

În legătură cu a doua venire a Domnului ei mai învață greșit că Domnul va veni să întemeieze o împărăție de o mie de ani. Faptele apostolilor (cap 1 v. 11) ne spun adevărul că împărăția lui Isus va fi vecinică, iar nu de o mie de ani. Apoi adventiștii învață că sunt două învieri, adică păcătoșii ar învia numai după trecerea celor o mie de ani. Tot greșit învață că păcătoșii vor fi nimiciți pentru totdeauna fiindcă ei nu cred în existența iadului și chinurile vecinice.

Pe lângă aceasta ei nu cred că după moarte ar exista o înviere reală, ci numai condițională. Ei fac deosebire între animale curate și necurate (3 Moisi cap. 11), practică spălătul picioarelor și susțin că posed singuri vestirea de care vorbește Apocalipsa cap. 14 v. 9 și 10. Ei susțin că ei sunt cei 144.000 de aleși de cari vorbește Apocalipsa cap 7 v. 14.

Adventiștii mai învață tot greșit că și acum creștinii ar fi sub legea de pe muntele Sinai, iar nu sub har, deși ar trebui să cunoască ceea ce zice Scriptura: „Sfârșitul legii este Hristos“ (Rom. 10 v. 4) (a se vedea și Galateni 4 v. 5) apoi Galat. 2 v. 19; Efes. 1 v. 15. Romani 7 v. 4. Evrei 7 v. 12).

Adventiștii de ziua a șaptea se numesc așa fiindcă țin *Sâmbăta*, dar Sabatul era numai pentru Evrei II Moisi 31 v. 16—17. Coloseni 2 v. 16—17 etc.

În toate cele expuse până acum adventiștii se deosebesc și de bapțiști, dar sunt aproape una cu ei în privința învățătorei despre taine. Nici ei nu recunosc Sf. tradiție, chemarea sfinților, sinoadele, canoanele etc. etc. Nu au icoane, dar în scrierile lor înfățișează prin ilustrațiuni diferite evenimente religioase.

Doctrina sectei se găsește în broșura de 71 pagini: „*O scurtă expunere a principiilor comunității Evanghelice a adventiștilor de ziua a șaptea*“.

Organizarea și propaganda adventistă.

În țară sunt circa 4000 adventiști de ziua a șaptea. Comunitățile se grupează în conferințe

(Muntenia, Moldova (cu Bucovina), Transilvania și Câmpul misionar Bănat).

Conferințele compun Uniunea în frunte cu Petre P. Paulini, ca președinte și Ștefan Dumitrescu secretar.

Secta are și o societate de editură, numită „*Cuvântul Evangheliei*“ care a fost autorizată de tribunalul comercial Ilfov în anul 1920. Colporatorii acestei societăți răspândesc tot felul de broșuri.

Iată un tablou deasemenea broșuri: 1. Serviciul Inginerilor buni 142 pag.; 2. Speranța lumii, 95 pag.; 3. Există Dumnezeu, 62 pag.; 4. Credința cea desăvârșită, 15 pag.; 5. Scriptura descifrată, 16 pag.; 6. Adevărații Creștini, 15 pag.; 7. Umbra și ființa planului de mântuire 19 pag.; 8. Taina Sănătății, 20 pag.; 9. Sabatul Noului Testament, 24 pag.; 10. A doua venire a lui Hristos, 32 pag.; 11. Perpetuitatea legii lui Dumnezeu, 31 pag.; 12. S'a apropiat sfârșitul? 15 pag.; 13. Cine a hotărât cari cărți să alcătuiască Biblia, 12 pag.; 14. Călăuzele lui Dumnezeu către orașul sfânt, 12 pag.; 15. Ce zi serbați și pentru ce? 12 pag.; 16. Taina suferințelor lui Isus Hristos, 8 pag.; 17. Soarta păcătoșilor, 8 pag.; 18. Fericita nădejde a creștinului, 8 pag.; 19. Unde sunt morții? 8 pag.; 20. Tutunul o otravă, 8 pag.; 21. Fiii Luminei, 8 pag.; 22. Suferințele lui Hristos pentru răscumpărarea omenirii, 48 pag.; 23. Nemurirea numai în Hristos, 48 pag.; 24. Cum să luptăm contra epidemiilor, 128 pag.; 25. Calea către Hristos, 147 pag.; 26. Este Biblia cuvântul lui Dumnezeu, 64 pag.; 27. Este adevărată descendența omului din maimuță? 40 pag.; 28. Profetii falși și profetii mincinoase, 88 pag.

Ei declară că trebuie să înlesnească stăpânirii cârmuirii, îndemnându-se la supunere și legalitate. Din motive independente de voința conducătorilor Uniunii, anumite elemente s'au separat însă și au întemeiat

3. SECTA ADVENTIȘTILOR REFORMIȘTI.

Este una din cele mai periculoase secte la noi în țară și streinătate. De existența statului nu voește să știe și doctrina ei este primejdioasă. Cum s'a ivit?

În 16 Iulie 1915 a murit Elena G. White, profeteasa adventiștilor de ziua a șaptea. După moartea ei aproape 12 femei au pretins a fi chemate de sus să înlocuiască pe Elena White. Mai multă izbândă a avut însă prin ivirea ei Margareta W. Rowen, care a pășit în anul 1916 și care timp de patru ani fusese membră a Comunității adventiștilor de ziua a șaptea din Los Angeles, California. Doamna Rowen a susținut că Elena White înainte de moarte i-a descoperit prin viziune lucrarea de reformă ce avea să

facă. Viziunea aceasta ticluită a dat naștere Rowenismului în America, de unde a trecut în Germania, iar de acolo și în România prin domnii Kremer, Beretzki, Freiburger, Nicolici, Niță Sălăoru, Gaiță Manea, Ursescu zis și Ursan, Mihail Streza și alții.

În ce constă această mișcare? În desbinarea ce s'a produs între comunitățile adventiste. Pe baza viziunii false a D-nei Rowen unii au început a învăța chiar la izbucnirea războiului mondial, că Domnul li-s'a arătat și lor spunându-le că acesta este ultimul războiu, că s'a apropiat sfârșitul lumii; că s'a închis harul, că sigilarea s'a făcut, că cei dela Comunitățile oficiale adventiste, acceptând să lupte în războiu, au făcut legământ cu statul, cu lumea și că prin urmare au pierdut calea adevărată. În Germania conduceau mișcarea de reformă Hermas, Sturm, Kersting, Dörschler, Otto Welp și alții.

(Urmează)

Oaspeți distinși în Caransebeș.

Sâmbătă în 7 20 Septembrie la orele 12 au sosit la Caransebeș generalul *Berthelot*, miniștrii *Al Constantinescu* și *Cipăianu*, precum și membrii societății „Progresul silvic”, adunați în congres la Timișoara în număr de vre-o 400 persoane.

Orașul a fost înfrumusețat cu ghirlande de verdeață, cu steaguri tricolore, arcuri de triumf și covoare. În special au fost împodobite Comunitatea de Avere, Primăria și gara.

La gară distinșii oaspeți au fost întâmpinați de prefectul județului Dl Dr. *Petru Corneanu*, de primarul orașului *Fr. Pauck*, de dl colonel *Petre Dobricianu*, de deputații și senatorii din județ, de președintele Comunității de Avere Dl *Ilie Orzescu* și de reprezentanții tuturor autorităților.

La coborârea din tren oaspeții au fost salutați de Dl prefect al județului, de Dl primar și de Dl președinte al Comunității de Avere. A răspuns Dl ministru *Al. Constantinescu* și generalul *Berthelot*. Oaspeții au fost conduși în oraș cu automobile și trăsurii.

La ora 1½ Comunitatea de Avere a oferit un mare banchet, de 400 tacâmuri, în onoarea generalului *Berthelot*, a miniștrilor *Al. Constantinescu* și *Cipăianu* și a inginerilor silvici. Banchetul a avut loc în sala „Pomul verde”.

Afară de oaspeți au mai luat parte: P. S. Sa părintele arhieru *Filaret Musta*, Dl colonel *Petru Dobricianu*, primarul orașului *Fr. Pauck*, președintele Comunității de Avere *Ilie Orzescu*, deputații și senatorii prezenți, comitetul Comunității de Avere și șefii autorităților.

Dl ministru *Alecu Constantinescu* după ce închina pentru familia regală, citește telegrama de mulțumire a M. S. Regelui adresată corpului ingineresc silvic, prin care urează împlinirea dezideratelor exprimate în congresul din Timișoara.

Ministrul domeniilor a ținut apoi un discurs, arătând că *poporul român știe să arate recunoștință marilor sei binefăcători*.

La aceste cuvinte *sala întrecăgă a făcut o grandioasă manifestație de simpatie generalului Berthelot și Dlui ministru Constantinescu*.

Prefectul județului Dl *Petru Corneanu* și deputatul *Ilie Orzescu*, președintele Comunității de Avere, au toastat pentru generalul *Berthelot* și miniștrii prezenți.

Dl *I. Orzescu* anunță cu acest prilej, că Comunitatea de Avere dăruiește 500.000 lei societății „Progresul silvic” pentru construirea unei case proprii.

Au mai toastat dnii deputați: *Iuliu Vuia*, *Dr. Cornel Cornean*, *Victor Biberia* și țăranul *Mon Boariu* din *Obreja*.

După banchet inginerii silvici au plecat să viziteze fabrica dela *Balta-Sărată*, iar generalul *Berthelot* și miniștrii *Constantinescu* și *Cipăianu* au pornit spre *Hațeg*, unde au fost salutați de către dna și Dl *Maneville*, Ministrul Franței.

Dela gară oaspeții s'au îndreptat spre comuna *Farcadin*, astăzi numită „Generalul *Berthelot*”, unde este conacul generalului, ferma și parcul.

Inginerii silvici, rămași în *Caransebeș* au fost 3 zile *Sâmbătă*, *Duminică* și *Luni*, oaspeții Comunității de Avere și au vizitat, afară de *Balta Sărată*, pădurea „*Slatinioara*” (*Slatina mică*), pădurea „*Secaș*”, pădurile „*Diavoi*” și „*Petroasa*” din apropierea *Armenișului*, *Băile Erculane* și pădurile din jur.

Convocare.

Onorata preoțime văduvită din toată țara prin cele de față se convoacă la consfătuirea, care va avea loc în orașul *Cluj* sub prezidenția *P. O. D. Dr. Sebastian Stanca*, protoereu și asesor consistorial, în localul școlii normale de băieți, sala festivă, str. *Romei No. 28*, cu data de **1 Octomvrie 1924** pentru luarea măsurilor necesare cu privire la rezolvarea grabnică și favorabilă a **recăsătoririi preoților văduvi**. În spre seara zilei se va ținea consfătuire intimă.

Fraților, a sosit vremea, ca să se șteargă blestemul groaznic cu oprire a recăsătoririi, care apasă de atâta timp pe umerii bieților preoți loviți de soarte și a micuților orfani.

Alergați fraților din toate unghiurile țării toți, ca să arătăm cum că cauza noastră este o cauză dreaptă pentru binele și sfințenia bisericii.

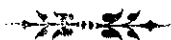
Vă rugăm și pe voi fraților cruțați de soarte până acum, ca să ne dați mână de ajutor, fiindcă cine știe când, poate să fie actuală și unilor dintre voi această cauză.

Rugăm toată suflarea să ostenească la constătuire, cărora le zace la inimă rezolvarea favorabilă a cauzei, fie aceștia preoți ori mireni, în urma cuvintelor mântuitorului „purtați sarcina unul altuia“, îndrăzniți, fiindcă a lui cuvinte sunt „Indrăzniți, eu am biruit lumea“.

Onorata presă este rugată pentru sprijin și participare.

Cvartiruirea este făcută la școala normală de băieți Str. Romei No. 28 și casa învățătorilor Piața Ștefan cel Mare No. 21.

Delegația preoților văduvi.

Ș T I R I

Școala normală confesională din Caransebeș, cursul superior, susținut de Ven. Consistor diecezan, a trecut cu ziua de 11/24 Septembrie 1924 în proprietatea statului. Cursurile țin 7 ani. Fete nu se mai primesc.

Generalul Berthelot a fost Sâmbătă în 7/20 Sept. în Caransebeș, însoțit de dnii miniștri Al. Constantinescu și Cipăianu. Generalul, împreună cu dnii miniștri, a fost primit cu toată dragostea și bucuria. De aici generalul Berthelot s'a dus la Hațeg, apoi la satul care-i poartă numele, unde e împroprietar. Luni în 9/22 Sept. generalul Berthelot, însoțit de miniștrii Al. Constantinescu, Văitoianu și Cipăianu a plecat la Arad, unde a fost salutat de P. S. Sa Dl Episcop Ignatie I. Papp, de generalul Scărișoreanu și de reprezentanții autorităților.

Deschiderea anului școlar la liceul „Traian Doda“ s'a făcut Luni în 9/22 Septembrie la orele 9 în sala festivă a liceului. S'a oficiat sfințirea apei și Chemarea Duhului sfânt prin P. On. D. protopop *A. Ghidiu* asistat de preoții *Liviu Cornean*, paroh în Caransebeș, și *D. Soceneanțu*, profesor la liceu. A urmat discursul festiv al Dlui director al liceului *Ioan Penția*, care în cuvinte avântate a arătat rolul școlii pentru regenerarea moravurilor și întărirea statului român. Cu o rară putere de convingere a scos în evidență însemnătatea muncii, a combătut materialismul cras al zilelor de azi, a îndemnat pe elevi la cultivarea bunurilor ideale, la împlinirea datorinței, la cinste și caracter. „Nulla dies sine linea“ să fie lozinca tuturor oamenilor de bine și în deosebi a tinerimei școlare. Discursul a produs adâncă impresie.

La liceul „Traian Doda“ din Caransebeș s'au înscris în anul școlar 1924/25 415 elevi regulați și anume: 348 ortodocși (Români), 4 greco-catolici (Români), 52 romano-catolici

(Germani și Maghiari), 1 reformat (maghiar) și 10 izraeliți. Numărul elevilor e cu vre-o 20 mai mare ca în anul școlar trecut.

Patriarhul Erusalimului la București. Metropolitul Sevastei Dositei a fost zilele trecute la Sinaia însoțit de Dl Ghianaros, trimiși fiind de patriarhul Erusalimului Damianos, aducând pentru M. M. L. L. Regele și Regina Marea Cruce a Sf. Mormânt cu lemn sfânt. Mercuri în 24 Septembrie a sosit la București însuși Patriarhul Erusalimului, Damianos fiind întâmpinat la gară de întreg clerul capitalei. Au fost trase clopotele la toate bisericile din București.

Sfintirea capelei și criptelor Bisericii Neamului. Azi Duminecă în 14/28 Sept se celebrează cu mare pompă sfințirea capelei și a criptelor Bisericii Neamului din Mărășești, prin mai mulți mitropoliți și episcopi. Se va oficia și un mare parastas pentru eroii Neamului. Sărbările se fac sub auspiciile Societății ort. a femeilor române.

La matcă. În Sătmar a trecut la biserică noastră comuna Iiba cu 343 de suflete. Cei mulți înainte!

Școala politehnică din Timișoara își va clădi un cămin propriu. Deocamdată guvernul a dat spre acest scop 8 milioane Lei. Această sumă fiind insuficientă, se va clădi deocamdată numai jumătate din cămin. Cealaltă jumătate se va clădi atunci când guvernul va întregi suma la 20 milioane.

Curs de notari comunali se deschide la Lugoj în 15 Octombrie.

Tren accelerat pentru Reșița și Oravița. Cu începere dela 1 Septembrie Direcțiunea C. F. R. a pus în circulație un tren accelerat între Timișoara, Reșița și Oravița.

50 mii pentru o carte despre Iancu. „Fundatiia Principele Carol“ din București publică un premiu de 50000 Lei pentru cea mai bună carte ce se va scrie în legătură cu amintirea lui Avram Iancu (istorie sau roman). Premiul expiră la 1 Sept. 1925.

Dela frații noștri din Iugoslavia vin veștele. Sărbii le fac fel de fel de greutăți. Așa s'a întâmplat, că guvernul din Belgrad a oprit niște sărbări culturale, pe cari cărturarii români de acolo voiau să le facă în Sân-Mihai.

Mulțumită publică. Aducem cea mai ferbinte mulțumită Domnului deputat Patrichie Rămneanțu, la a cărui intervenire biserică noastră ortodoxă română din Clopodia a primit ca donațiune dela On. Min. al Cultelor o evanghelie și un Apostol.

Aceste cărți Duminecă în 1/14 Septembrie a. c. după terminarea Sf. Liturghii s'au sfințit de către preotul local On. Domn Miron Băleanu în prezența unui public destul de numeros. Clopodia, la 1/14 Septembrie 1924. *Ioan Albain* director școlar, notarul com. par. *Nicolae Badiu* notar comunal, președ. com. par.

Di Iuliu Maniu a fost în audiență la Maj. Sa Regele.

Curs pastoral în Sibiu. Consistorul arhidiecezan din Sibiu organizează un curs pastoral pentru preoții din arhidieceză, care va ține din 17 Noiembrie până la 14 Decembrie a. c.

Mulțumită publică. În numele soțului meu Pavel Bărac, cu care am servit la Institutul teologic din Caransebeș peste 20 de ani, mulțămesc domnilor absolvenți de teologie, cari au depus zilele aceste examenul de calificare, pentru ajutorul de 212 Lei, la care au contribuit Nicolae Careba cu 40, Miron Petric 20, Petru Marcușan 20, Lazăr Bălean 10, Gheorghe Simion 10, Ștefan Florea 20, Ioan Goanță 20, Nicolaie Vănatu 12, Silviu Secoșan 40, Gheorghe Ogărlaci 10, Iosif Răta 10 Lei. Caransebeș, la 6/19 Septembrie 1924. Veronica Bărac.

Noul calendar. Sf. Sinod a trimis o enciclopedică pastorală către clerul și poporul ortodox din România, în care se dau explicații asupra schimbării calendarului dela 1 Octombrie. Enciclica cuprinde noul calendar pe lunile Octombrie, Noiembrie și Decembrie, cu sărbătorile respective. Pentru fixarea zilei de Paști se susține Pascalia Bisericii ortodoxe de până acum. Astfel în anul 1925 postul mare va începe la 2 Martie, iar Paștile cad în ziua de 19 Aprilie, Înălțarea Domnului la 28 Mai, Coborârea Sf. Duh la 7 Iunie.

Toate sărbătorile cu date fixe în anul 1925 și următorii, rămân neschimbate la zilele lor de până acum și toate orânduiri bisericești se susțin nealterate. Unificarea calendarului va intra în vigoare pe ziua de 1 Octombrie a. c. De oarece calendarul ortodox este mai lung decât cel astronomic, cu 11 m. și 12 s. anual, în 2000 de ani el a rămas în urmă cu 13 zile. În consecință, spre a se înlătura acest neajuns, ziua de 1 Octombrie a. c. va deveni 14 Octombrie, suprimându-se cele 13 zile în plus.

Retragerea monedei de hârtie de 1 și 2 lei. Ministrul finanțelor a ordonat începerea operațiunilor pentru retragerea din circulație a întregii cantități a monedei hârtie de 1 și 2 lei. Populația va prezenta aceste monede pentru schimb administrației financiare și perceptoarelor fiscale.

Bandiți ruși operând în Basarabia. În 12 Septembrie câteva sute de bandiți, veniți cu luntrile pe mare, au atacat localitățile Nicolaevca, Tatar Bunar, Nărușeni și alte sate din sudul Basarabiei, omorând și jefuind. La Nicolaevca au omorât pe primar, pe soția sa, doi jandarmi și un locuitor. Atacurile au ținut mai multe zile. S'a trimis armată contra bandiților, cari aveau misiu-

nea să atragă funcționarii pe partea lor și să bolșevizeze satele. S'au dat lupte grele, cu pierderi. Armata a avut pierderi puține, 6 morți și câțiva răniți. Bandiții, în rândul cărora au luptat și ofițeri sovietici, au avut 200 de morți și răniți. Populația a dat ajutor soldaților întru reprimarea atacurilor. Ordinea acum e restabilită. Paza frontierei s'a întărit cu trupe de grăniceri călări.

Moartă la 107 ani. Din Sevilla se anunță, că acolo a murit în August o femeie în vârstă de 107 ani. Are 3 fii: unul de 81 ani, altul de 83, altul de 85 ani. Toți trei trăiesc. Femeia trăise în mizerie împreună cu cei 3 fii într-o veche baracă de scânduri.

Republică moldovenească a înființat guvernul sovietic la frontiera Basarabiei, cu capitala în Odessa sau Nicolaiev. Sperăm că nu va fi departe timpul când noua republică se va uni cu frații moldoveni din țara mamă.

Cărămidă, Țiglă

(marca Bohn, Jimbolia)

prima calitate, cu vagonul și în detalii în magazinele din gara
Cacova și Iam.

Peatră de zidit,

din piatră Maidan-Peica

vinde

Banca Țăranilor

s. a. Oravița.

Prăvălia lui

Francisc Victorin,

aflătoare pe strada

Lugojului se vinde

din mână liberă.

FRIDERIC GROCHOWINA

ceasornicar și mecanic

CARANSEBEȘ

Str. Episcop Popasu (Institutul teologic)

10-10

Furnizează, montează și prela reparaturile ceasurilor dela biserici.

La Tipografia și Librăria Diecezană din Caransebeș

se găsesc

tot felul de
cărți școlare

curs primar,

secundar și comercial

și tot felul de

papetărie în angro

și detalii ca: Caete,

creioane pentru

tăblițe, tocuri,

creioane, tăblițe,

bureți, (șponghii),

cretă, gumă de

șters, pene etc., etc.

Cu stimă

Tipografia și Librăria Diecezană

Caransebeș.